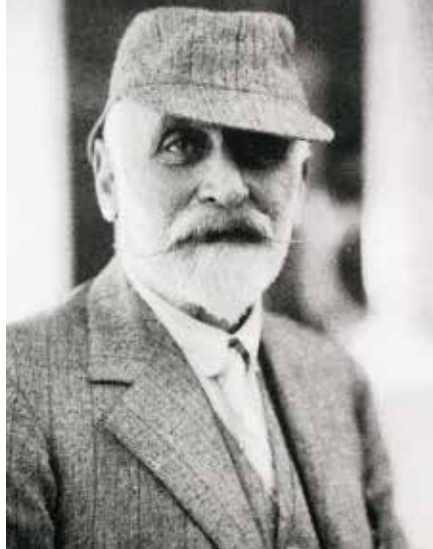

Det River Test
moderne
fluefiskets

PIONEREN:
River Test var
sentral i Frederic
M. Halfords
eksperimenter
med tørrfluer.

Jeg lister meg bort til elvebredden, strekker hals og kikker over det høye gresset. I det krystallklare vannet i River Test står en solid ørret. Plutselig stiger den til overflata og tar ei døgnflue. Det er seint i mai, og i den legendariske kalkelva sør i England klekker digre, deilige Ephemera danica.

Forsiktig legger jeg Grey Wulff'en et par meter ovenfor ørreten. Den reagerer umiddelbart, kommer imitasjonen i møte og med et ordentlig plask kaster fisken seg over flua. Verken hissige utras eller forsøk på å gjemme seg i den tjukke bunnvegetasjonen nytter. Kroken sitter godt, kreftene ebber ut og snart ligger en flott kalkelvørret i håven.

Vekta stopper på hyggelige 1,3 kg.

Etter å ha satt fisken tilbake i elva, rusler jeg bort til en benk ved et stort piletre. Mens jeg sitter der og nyter lunsjen, slår det meg hvor privilegert jeg er som har anledning til å reise hit og oppleve det moderne fluefiskets vugge. For det var i kalkelvene pionerer som Francis Francis, George Selwyn Marryat, Frederic M. Halford, G.E.M. Skues og Frank Sawyer utviklet fluefisket slik vi kjenner det.

Hvorfor ikke legge ut på en pilgrimsferd til idylliske Hampshire og selve juvelen i krona: River Test? Sesongen er lang, og de tilgjengelige strekningene er mange og varierte. Her er en liten guide til fluefiskerens Mekka.

GOD SKOLE

Test er med sine drøye 60 mil Englands lengste kalkelv. Fra kilden i landsbyen Ashe, nord i Hampshire, bukter den seg rolig sørover gjennom et frodig kulturlandskap og idylliske landsbyer. Underveis til munningen i Southampton renner flere mindre perler, som Bourne, Dever og Anton, ut i Test. Elva vokser derfor relativt betydelig i størrelse jo nærmere endestasjonen man kommer.

Personlig foretrekker jeg de smale og intime strekningene nord for Stockbridge. Ikke bare er sikten i vannet bedre, men vegetasjonen på bunnen er gjerne frodigere. Det er positivt for insektene og dermed også for ørretene. Ofte er fiskene sky, og skal du lykkes med å lure dem, er det avgjørende å bevege seg rolig og helst i skjul av gress, busker og trær langs bredden. Hold en lav profil og sørg for å ha et par gode polaroidbriller, helst med glass tilpasset lysforholdene. En lite klok bevegelse eller et dårlig kast er nok til at ørretene forsvinner over alle hauger.

Gjør du imidlertid alt riktig, belønnes du med fluefiskerens ultimate opplevelse: Synet av tørrfluas myke landing, ørreten som posisjonerer seg, før den stiger opp og tar imitasjonen.

Utrolig spennende og en god fluefiske-skole.

**Morten
Harangen**

**Tekst og
foto**

vugge

LOWER MILL: Strekningene i Test er varierte. Å fiske på Lower Mill er som å fiske i en park.

WHERWELL

Whitchurch Fulling Mill i Wherwell (Fishing Breaks) er en lekker, men krevende strekning, som renner over en praktfull, privat eiendom.

Harren jeg tok nettopp der, en augustettermiddag i 2008, er et av mine fineste øyeblikk ved kalkelvene.

Fisken var ikke stor, men sto ordentlig vrient til: Dypt og strategisk plassert i en kanal mellom klaser med tjukk, grønn vegetasjon. Fra min posisjon bak en liten busk så jeg hvordan det stadig blinket i kjeften på den. Strømmen fungerte som et samle-bånd med mat, som harren kunne forsyne grovt av uten å bruke nevneverdig energi. Ikke rart den var uinteressert i døgnfluene på overflata.

Skulle vi komme på talefot måtte jeg åpenbart ned. Jeg foretrekker riktignok tørrfluefiske, men

et visuelt nymfefiske er nesten like spennende.

Fluevalget, husker jeg, var enkelt. Det falt på en stor, tung fasanhale-nymfe – i klassisk utførelse med kobbertråd. Å presentere den var imidlertid plundrete. Flua måtte legges omtrent tre meter ovenfor harren, slik at den fikk tid nok til å synke helt ned til fisken. Greit nok, men problemet var å manøvrere snøre og fortom mellom vegetasjonen – uten å skremme the Lady of the Stream.

Da jeg omsider lyktes, nølte ikke harren et sekund. Moro! Vekta stoppet på en halv kilo.

IDYLLISK BASE

Stockbridge er et ypperlig utgangspunkt for fluefiske i kalkelvene. Ikke bare er den rolige landsbyen utrolig trivelig. Overnattingsalternativene er flere, og Test renner faktisk gjennom Stockbridge. Elva deler seg i flere løp, og i den kjente Street Pool, rett utenfor fluefiskebutikkene til Orvis og den lokale Robjent-familien, står det alltid et knippe digre ørreter. De takker sjelden nei til verken brødbiter eller døgnfluer.

Three Cups Inn er fast base hver gang jeg skal bryne meg på ørretene i kalkelvene. I det sjarmerende vertshuset fra 1400-tallet er takhøyden bokstavelig talt lav, men gjestfriheten

stor og maten god. De gamle rommene er skjeve, slitte og særpregede, men rene og ordentlige. Veggene i restauranten som vender ut mot gata preges av gammelt fiskeutstyr, kunst med fiskemotiver og utstoppede fisker. I puben, som ligger i motsatt ende av bygningen, kan gjestene slappe av i baren, rundt bordene eller foran peisen, i selskap med en pint John Smith eller kanskje et glass single malt. Er været bra, kan du tusle ut i hagen bak vertshuset og nyte sola.

I Stockbridge ligger forøvrig The Grosvenor, et hotell som eies av ærverdige Houghton Club. Det er Storbritannias mest eksklusive fluefiskeforening, stiftet allerede i 1822. Identiteten til det begrensede antallet medlemmer er en godt bevart hemmelighet, men de er blant landets rikeste og mest profilerte innbyggere. Houghton Club møtes fremdeles i det karakteristiske buede rommet i 2. etasje. Dit slipper kun medlemmene inn, men alle er naturligvis velkommen til å booke rom eller besøke hotellets restaurant og bar.

Foreningen har dessuten hele 2,5 kilometer av Test til rådighet. Jeg har vært så heldig å få jakte ørret der et par ganger, og det er uten tvil blant de flotteste strekningene i hele elva.

KIMBRIDGE

Kalkelvene sør i England er menneskeskapte. Opprinnelig besto området av våtmarker, men etter invasjonen i år 43 e.Kr., sørget romerske ingeniører for å drenere vannet og bygge et imponerende system av elver, kanaler og møller. Det åpnet for bosetting og jordbruk, og selv om nederlendere og briter seinere gjorde enkelte forbedringer, er kalkelvene slik de fremstår i dag i hovedsak romernes verk.

Derfor minner noen strekninger

om kanaler: Rette, dype og monotone. Ta for eksempel Kimbridge (Orvis), et 400 meter langt beat som ligger 20 minutter i bil sør for Stockbridge. Litt kjedelig, egentlig, men likevel med et virkelig snasent parti hvor elva blir grunnere, bredere og gjør en liten sving. Strømmen følger bredden på den andre siden, hvor busker og trær henger over vannet. En perfekt standplass for stor ørret.

Det fikk jeg bekreftet en varm sommerdag for noen år siden, da jeg fisket Kimbridge sammen med broren min, Terje. I løpet av dagen hadde vi tatt noen fine ørreter hver, blant annet hadde Terje overløst en ordentlig kubbe på 1,7 kg.

Sola var i ferd med å gå ned da jeg oppdaget en vakende fisk i den nevnte svingen. For moro skyld hadde jeg tatt med en gammel flueboks hjemmefra, full av 80 til 90 år gamle imitasjoner. Siden vi tross alt fisket på historisk grunn, tenkte jeg det kunne være artig å forsøke å lure en ørret med ei gammel flue.

WHITCHURCH FULLING MILL: En av Tests lekreste strekninger er *Whitchurch Fulling Mill* i *Wherwell*.

FEIT OG FIN: En typisk kalkelvørret i god kondisjon.

Så, etter å forsiktig ha vadet meg i posisjon, knøt jeg på den gamle imitasjonen. Med andakt i kastet presenterte jeg flua. På tredje forsøk var flytet bra, og ørreten rullet over den gamle sliteren. Det var en diger fisk, og det endte naturligvis i katastrofe.

LOWER MILL: Ikke så verst hage? Den gamle mølla er konvertert til en privatbolig, og Test renner over eiendommen

stang. Prisen faller imidlertid betraktelig om du velger et mindre kjent beat, ei sideelv eller, som jeg anbefaler, reiser en annen tid på året. Da er antallet fluefiskere til å leve med – kalkelvene er gjerne flottere i juli og august enn på våren og tidlig sommer. Vannet er klarere og bunnvegetasjonen frodigere.

BROADLANDS

Er du interessert i fluefiskets spennende historie, bør du unne deg en reise til Test og de andre kalkelvene sør i England. Riktignok koster en dag på historisk grunn flekk, men å vandre langs Test – i pionerens fotspor – er en flott opplevelse.

Alternativene er som nevnt

LANG SESONG: Vått, men moro. Denne Testørreten tok ei tørrflue tidlig i november.

KLART OG FRODIG: Den øvre delen av River Test er den flotteste. Her er vannet gjerne klarere og vegetasjonen frodigere enn lenger ned i elva.

Den antikke kroken brakk og ørreten slapp med skrekken. Synd, men det resulterte i hvert fall i en god historie.

POPULÆRE DANICAER

Sesongen i Test og de andre kalkelvene er lang. Litt avhengig av strekningene, begynner den som regel tidlig om våren og avsluttes i hovedsak seint på høsten. Ulike døgnfluer klekker i hele perioden, og jeg har selv opplevd et ok tørrfluefiske etter ørret tidlig i november.

Det er imidlertid månedsskiftet mai/juni som er den mest populære tida i kalkelvene. Da våkner Ephemera danicaene til liv, og får selv de mest blaserste, sør-engelske ørreter til å gå fra konseptene. I sesonger med gunstige forhold kan det i korte, intense perioder nærmest «snø» Mayflies. Noen garanti har du imidlertid ikke. Enkelte år er antallet insekter sørgelig få.

Det koster å fiske i Test – særlig når danicaene er i sving. En dag på de mest attraktive strekningene ligger på vanvittige 3000 til 5500 kroner per

mange. Dever (Upstream Dry Fly) er i likhet med Anton ei lekker sideelv. Lower Mill (Rod Box) er et godt tips til deg som vil prøve lykken i virkelig herskapelige omgivelser. Mottisfont Abbey (Fishing Breaks) er et must for tørrflue-puristene. Der ligger nemlig Frederic M. Halfords sagnomsuste Oakley Hut.

Men jeg har lyst til å avslutte denne lille guiden med noen ord om det kjente Broadlands-valdet (Fishing Breaks).

Denne omfattende strekningen finner du mellom Romsey og mot-orveien M27, så langt nede i Test-systemet at du i tillegg til ørret, også kan fiske sjørret og laks. I generasjoner har kongelige, kjendiser og ulike representanter for overklassen boltret seg på eiendommen som en gang tilhørte Earl Mountbatten of Burma. I dag slipper ivrige fluefiskere til, om de er villige til å åpne lommeboka.

Uansett hva du velger: Er du riktig heldig får du ikke bare en fisk eller to, men kanskje et glimt av den vakre

NOVEMBER: River Test i november.

HARR: Du får ikke bare brunørret i Test. Harrbestanden er god, og i tillegg settes det ut regnbueørreter på noen strekninger.

isfuglen også. Eller et rådyr ute på engene. Sørg for å ta med god mat og en flaske god vin, og sett av tid til en lang, deilig lunsj. Du vil ikke angre.

God tur!

Før du reiser

Fiskekort:

Fishing Breaks er den store formidleren av fiskekort i Test og de andre kalkelvene. Velg og vrak blant strekninger i hele elva: www.fishingbreaks.co.uk

Orvis har flere strekninger i Test og den flotte sideelva Anton: www.orvis.co.uk (søk på "chalkstream")

Famous Fishing er et annet alternativ: www.famousfishing.co.uk

Upstream Dry Fly selger også fiskekort til Test og sideelva Dever: www.upstream-dryfly.com

Rod Box selger fiskekort til blant annet Lower Mill-strekningen i Test: www.rod-box.com

Andre selgere: www.fishingonthetest.com og www.timsburyfishing.co.uk

Du vil oppdage at enkelte av selgerne tilbyr fiskekort til de samme strekningene. Ikke la det forvirre, det er ofte snakk om ulike dager.

Gode overnattingssteder:

Three Cups Inn, Stockbridge: www.the3cups.co.uk

The Grosvenor, Stockbridge: www.oldenglishinns.co.uk (søk på navnet)

Peat Spade Inn, Longstock: www.peatspadeinn.co.uk

White Lion, Wherwell: www.thewhitelionwherwell.co.uk

Litteratur å varme opp med:

F.M. Halford and the Dry-Fly Revolution av Tony Hayter

A Particular Lunn: One Hundred Glorious Years on the Test av Mick Lunn (tidligere riverkeeper for Houghton Club)

Where the Bright Waters Meet av Harry Plunket Greene (om Bourne, en sideelv til Test)

The River Test av Charles Bingham